

Dictamen en relació amb la consulta plantejada per un Consorci de Benestar Social, en relació amb la cessió als ajuntaments de dades de persones beneficiàries de serveis

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit de la gerent d'un Consorci de Benestar Social, (en endavant, el Consorci), en el qual es formula consulta a l'Autoritat, en relació amb la possibilitat de cedir dades sobre persones beneficiàries dels serveis que el Consorci ofereix en els corresponents municipis, cessió que es faria als diferents ajuntaments que han sol·licitat conèixer aquestes dades.

Analitzada la consulta, que s'acompanya de còpia dels Estatuts del Consorci, i tenint en compte la normativa vigent aplicable, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent.

I

(...)

II

Segons s'explica en la consulta i com es desprèn dels seus Estatuts, el Consorci és una entitat pública de caràcter associatiu i naturalesa voluntària, dotada de personalitat i capacitat jurídica pròpia per al compliment de les seves finalitats i integrat pel Consell Comarcal corresponent i per l'Ajuntament de (...). Aquest Consorci té caràcter local (art. 1 dels Estatuts).

Pel que fa a les finalitats del Consorci, són (art. 2 dels Estatuts):

“a) La prestació de Serveis Socials d'Atenció Primària, de serveis especialitzats de tot tipus i de programes socials.

b) La creació i la gestió de centres i equipaments públics de la comarca (...), per atendre les mancances en qualsevol matèria d'atenció social.

c) Les accions i projectes que dins de l'àmbit de la promoció econòmica li deleguin els ens consorciats.”

Pel que fa als òrgans de govern del Consorci, en concret, la Junta General, en formen part membres representants del Consell Comarcal, de l'Ajuntament de (...) i representants dels ajuntaments que tenen delegat el servei al Consell Comarcal (art. 8 dels Estatuts).

Dit això, la consulta afegeix que el Consorci presta els citats serveis socials d'atenció primària mitjançant personal tècnic que es desplaça als municipis de la comarca. S'explica que el Consorci informa regularment dels serveis que s'efectuen de forma general i a cada municipi, facilitant dades estadístiques a petició d'alcaldes/esses i regidors, comunicació que el Consorci valora com essencial, per tal que els ajuntaments coneguin amb el màxim detall “la destinació dels recursos que ells

aporten per al bon funcionament dels serveis”. En la consulta s’explica que en aplicació de la normativa de protecció de dades, s’evita la comunicació de dades de caràcter personal als ajuntaments i s’afavoreix el seu coneixement d’informació dels dits serveis “fent dissociació de les dades de manera que les persones beneficiàries no siguin identificables ni directa ni indirectament.”

Diversos ajuntaments han sol·licitat al Consorci informació més precisa, concretament, el nom i cognoms de persones beneficiàries dels serveis que el Consorci ofereix, així com el servei que han rebut o reben aquestes persones. El Consorci demana el parer de l’Autoritat sobre si aquesta comunicació seria d’acord amb la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal o comportaria un incompliment dels principis establerts en el seu article 11.

III

Fent una aproximació a la normativa sobre les competències municipals en matèria de serveis socials, cal citar d’entrada la Llei 7/1985, de 2 d’abril, reguladora de les bases del règim local, que disposa en el seu article 25.2 que el municipi exercirà en tot cas, competències, en els termes de la legislació de l’Estat i de les Comunitats autònomes en diverses matèries, entre d’altres, la prestació dels serveis socials (article 25.2.k) de la Llei 7/1985). L’apartat 3 del mateix article disposa que només la llei determina les competències municipals en les matèries enunciades en el dit article 25, de conformitat amb els principis establerts en l’article 2 de la mateixa llei, el qual esmenta els principis de descentralització i de màxima proximitat de la gestió administrativa als ciutadans. L’article 26 de la mateixa Llei 7/1985, disposa que els municipis per sí o associats hauran de prestar, en tot cas, una sèrie de serveis, que es van incrementant en funció del nombre d’habitants. Concretament, aquest article preveu que en els municipis amb població superior als vint mil habitants, aquests han d’assumir la prestació de serveis socials (art. 26.1.c) de la Llei 7/1985).

De la mateixa manera, i pel que fa a Catalunya, el Decret legislatiu 2/2003, de 28 d’abril, pel qual s’aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, disposa que el municipi té competències pròpies en matèria de prestació dels serveis socials (article 66.3.k) del Decret legislatiu).

Dit això, cal analitzar les previsions de la Llei 12/2007, d’11 d’octubre, de serveis socials.

Aquesta Autoritat ha analitzat el contingut de la Llei 12/2007, en relació amb el tractament de dades personals en el context dels serveis socials en anteriors ocasions, entre d’altres, en els Dictàmens 35/2009 i 8/2010, que es poden consultar a la pàgina web de l’Autoritat: www.apd.cat. Concretament, el Dictamen 8/2010 es refereix a l’accés dels ajuntaments a dades personals contingudes en expedients de serveis socials que gestiona un Consell Comarcal, de manera que resulta especialment rellevant a efectes il·lustratius, per a la consulta que ara ens ocupa.

Dit això, i pel que fa al règim competencial i organitzatiu dels serveis socials a Catalunya, l’article 27 de la Llei 12/2007 disposa que:

“1. L’Administració de la Generalitat, els municipis i els altres ens locals de Catalunya són les administracions competents en matèria de serveis socials,

d'acord amb el que estableix aquest títol i, si escau, la legislació sobre organització territorial i règim local.

2. Els municipis i els altres ens locals poden exercir competències pròpies de l'Administració de la Generalitat per via de delegació, d'encàrrec de gestió o de fórmules de gestió conjunta, sens perjudici de les competències que les lleis els atribueixen."

Més en concret, segons l'article 31.1 de la Llei 12/2007, les competències dels municipis en la prestació de serveis socials inclouen les relatives a crear i gestionar els serveis socials necessaris, tant propis com delegats per altres administracions, d'acord amb la Cartera de serveis socials i el pla estratègic corresponent; elaborar plans d'actuació local en matèria de serveis socials i el pla estratègic corresponent; establir els centres i els serveis corresponents a l'àmbit propi dels serveis socials bàsics; complir les funcions pròpies dels serveis socials bàsics; col·laborar amb l'Administració de la Generalitat en l'exercici de les funcions d'inspecció i control en matèria de serveis socials, o exercir les funcions que li delegui l'Administració de la Generalitat, entre d'altres. L'article 31.2 disposa que:

"2. Les comarques supleixen els municipis de menys de vint mil habitants en la titularitat de les competències pròpies dels serveis socials bàsics que aquests municipis no estiguin en condicions d'assumir directament o mancomunadament."

En aquest context, i segons l'article 15 de la Llei 12/2007, el sistema públic de serveis socials s'estructura en serveis socials bàsics i en serveis socials especialitzats.

Atès que la consulta es refereix a "serveis socials d'atenció primària", i vistes les finalitats del Consorci (art. 2 dels Estatuts), es pot entendre que la informació que sol·liciten els ajuntaments es refereix específicament a la prestació dels serveis socials bàsics, als quals es refereix l'article 16 de la Llei 12/2007. Les funcions que corresponen als serveis socials bàsics es troben definides en l'article 17 de la Llei 12/2007, al qual ens remetem.

Pel que fa a les competències dels ens supramunicipals, a banda de la funció de suplència respecte els municipis de menys de vint mil habitants, es concreten en l'article 32 de la mateixa llei, i comprenen, entre d'altres, donar suport tècnic, econòmic i jurídic als ens gestors de les àrees bàsiques de serveis socials; programar els serveis socials en llur àmbit territorial, d'acord amb els criteris de planificació i coordinació de la Generalitat, el pla estratègic corresponent i la Cartera de serveis socials, en matèria de serveis socials, i convocar una taula territorial amb els consells comarcals i els ajuntaments dels municipis de més de vint mil habitants de llur àmbit territorial, així com promoure i gestionar els serveis, les prestacions i els recursos propis de l'atenció social especialitzada per a garantir la cobertura de les necessitats socials de la població de llur àmbit territorial.

L'article 34 de la llei citada, disposa que les àrees bàsiques de serveis socials s'organitzen sobre una població mínima de vint mil habitants, prenent com a base el municipi, afegint que l'àrea bàsica ha d'agrupar els municipis de menys de vint mil habitants. En aquest cas, la gestió correspon a la comarca o a l'ens associatiu creat especialment amb aquesta finalitat (article 34.3 de la Llei 12/2007).

En aquest cas, l'ens associatiu que es crea per a la gestió dels serveis socials en relació amb municipis de la comarca, és precisament el Consorci.

En resum, segons disposa la Llei 12/2007, tant els municipis com els ens supramunicipals tenen competències en matèria de gestió de serveis socials, i l'ens supramunicipal (en el nostre cas, bàsicament el Consell Comarcal, a través d'un Consorci) supleix en determinats casos les competències pròpies del municipi, i en altres casos, en què el municipi gestiona els seus serveis, l'ens supramunicipal pot intervenir en aquesta gestió si s'acorda amb el municipi.

Emmarcada la consulta, a continuació es faran diverses precisions des de la perspectiva de la protecció de dades.

IV

Partim de la base que tota la informació sobre persones físiques concretes, -les persones físiques beneficiàries de serveis oferts pel Consorci-, es troba protegida per la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant LOPD), així com pel Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la LOPD (en endavant, RLOPD).

La LOPD defineix les dades de caràcter personal com qualsevol informació referent a persones físiques identificades o identificables (article 3.a) de la LOPD). Cal entendre per "tractament de dades personals" totes les operacions i els procediments tècnics de caràcter automatitzat o no, que permetin recollir, gravar, conservar, elaborar, modificar, bloquejar i cancel·lar, així com les cessions de dades que derivin de comunicacions, consultes, interconnexions i transferències (article 3.c) de la LOPD).

En relació amb les cessions de dades personals, l'article 11.1 de la LOPD estableix que només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat, el qual no és necessari en determinats casos, entre d'altres, quan la cessió està autoritzada en una llei (art. 11.2 de la LOPD).

Atès que ens acabem de referir al cedent i al cessionari, hem d'introduir un altre element important, des de la perspectiva de la protecció de dades, com és la figura del responsable del fitxer o tractament de dades, definit com la persona física o jurídica, de naturalesa pública o privada, o òrgan administratiu, que decideixi sobre la finalitat, el contingut i l'ús del tractament (art. 3.d) de la LOPD).

Sempre que es tracti de municipis de menys de vint mil habitants o de municipis amb major nombre d'habitants que hagin encarregat al Consorci la gestió de competències de prestació dels serveis socials bàsics, el "cedent" i responsable dels corresponents fitxers de dades seria el Consorci -amb totes les obligacions legals que comporta la condició de responsable-, i el "cessionari" un ajuntament que sol·licita dades sobre persones beneficiàries dels serveis en el seu municipi.

Per tant caldrà tenir en compte allò que disposa l'article 21 de la LOPD, que regula la comunicació de dades entre Administracions públiques. Aquest article disposa que:

- “1. Les dades de caràcter personal recollides o elaborades per les administracions públiques per a l'exercici de les seves atribucions no han de ser comunicades a altres administracions públiques per a l'exercici de competències diferents o de competències que tractin matèries diferents, excepte quan la comunicació tingui com a objecte el tractament posterior de les dades amb finalitats històriques, estadístiques o científiques.
2. En tot cas, poden ser objecte de comunicació les dades de caràcter personal que una administració pública obtingui o elabori amb destinació a una altra.
3. (...)
4. En els supòsits que preveuen els apartats 1 i 2 d'aquest article no és necessari el consentiment de l'afectat a què es refereix l'article 11 d'aquesta Llei.”

Aquest article exclou la necessitat de recollir el consentiment dels afectats (entenent per tals les persones físiques titulars de les dades que són objecte de tractament, per aplicació de l'article 3.e) de la LOPD, per tant, les persones beneficiàries dels serveis socials d'atenció primària), quan la comunicació es produeix entre dues administracions públiques, sempre i quan es produeixi per a l'exercici de les mateixes competències o de competències que tractin matèries iguals.

Dit això, en relació amb el que s'exposa en la consulta, certament en determinats casos pot ser pertinent, des de la perspectiva de la protecció de dades, comunicar determinada informació personal de forma anonimitzada o dissociada, de manera que no sigui possible identificar ni directa ni indirectament una persona física concreta.

Ara bé, aquesta anonimització o dissociació no és necessària ni exigible des de la perspectiva de la protecció de dades, quan la cessió és legítima i es compleix adequadament amb el règim establert en els articles 11 i 21 de la LOPD.

Com veurem a continuació, en el cas que ens ocupa no es pot descartar la legitimitat de la cessió de les dades objecte de consulta.

V

Com s'acaba d'apuntar, vist el marc normatiu específic referit a la consulta – principalment les previsions de la Llei 12/2007-, i el règim de cessions establert en els articles 11 i 21 de la LOPD, no es pot descartar que la comunicació del nom i cognoms de persones físiques beneficiàries de serveis socials bàsics, i del servei prestat, sigui legítima i ajustada a les exigències de la LOPD.

En relació amb això, cal tenir en compte que malgrat prestar-se el servei a través del Consorci, es tracta d'un servei en el finançament del qual hi pot participar l'ajuntament.

Com estableix l'article 62 de la Llei 12/2007:

- “1. Els ajuntaments i l'Administració de la Generalitat comparteixen el finançament dels serveis socials bàsics, incloent-hi els equips de serveis socials, els programes i projectes, el servei d'ajuda a domicili i els altres serveis que es determinin com a bàsics. Sens perjudici que els serveis socials bàsics han de tendir a la universalitat i la gratuïtat, l'usuari o usuària pot haver de copagar el finançament de la teleassistència i dels serveis d'ajuda a domicili.**

(...)

3. El finançament de la infraestructura, dels locals, del material, del manteniment del sistema d'informació, del suport administratiu i de les prestacions econòmiques d'urgència social és a càrrec de l'ens local gestor de l'àrea bàsica de serveis socials.

(...)

5. L'ens local titular de l'àrea bàsica de serveis socials pot decidir el sistema de provisió de serveis, per a l'ajuda a domicili i la teleassistència, d'acord amb les formes de prestació que s'estableixin per reglament."

No només això, sinó que en la mateixa consulta es fa esment que la comunicació d'informació als ajuntaments es considera essencial, atès que és fonamental que els ajuntaments coneguin amb el màxim de detall possible tant la realitat i problemàtica sobre la que treballem, com la destinació dels recursos que ells aporten per al bon funcionament dels serveis.

Es deriva d'això que, tot i que l'esquema plantejat en la consulta sembla referir-se a que el Consorci gestiona i supleix la competència del municipi (qüestió que ja ha quedat apuntada), això no exclou -per aplicació de la pròpia Llei 12/2007-, que el municipi tingui participació igualment en la prestació del servei, en concret, i als efectes que ara ens ocupen, en el cofinançament o aportació de recursos (que poden ser econòmics o d'altra mena) per a fer efectius aquests serveis.

Es pot entendre, en definitiva, que, tot i que la competència sobre el servei l'hagi assumit el Consorci, els ajuntaments han d'abonar igualment part de les despeses que pot generar el servei, i aporten determinats recursos.

Aplicant el règim dels articles 11 i 21 de la LOPD, aquesta circumstància (participació i responsabilitat compartida dels ajuntaments en relació amb la prestació, cofinançament o aportació de recursos, entre d'altres), pot legitimar la comunicació, no ja d'informació anonimitzada o dissociada, sinó de les concretes dades personals que es precisen en la consulta: Nom, cognoms i servei prestat.

És clar que aquestes dades personals poden ser comunicades als ajuntaments en la mesura que la comunicació, habilitada pel consentiment dels afectats o bé per una norma amb rang de llei, en atenció al que disposa l'article 21 de la LOPD, resulti necessària per a fer efectiu, com s'ha apuntat, un abonament o un copagament, o la destinació de recursos per part d'aquests ajuntaments en relació amb els serveis prestats, sens perjudici de la concurrència d'altres finalitats que legitimin la comunicació.

Dit això, no podem descartar que els ajuntaments hagin de conèixer les dades personals objecte de consulta, també, per la seva participació en altres fases de la prestació dels serveis, més enllà del cofinançament o l'aportació de recursos (en els termes apuntats anteriorment), per exemple, en relació amb l'exercici de funcions de fiscalització que pugui preveure la normativa aplicable.

La comunicació de dades als ajuntaments sobre la prestació de serveis socials en base a les funcions fiscalitzadores que els atribueix l'ordenament jurídic, ja es va analitzar en el citat Dictamen 8/2010, d'aquesta Autoritat. Efectivament, en el Fonament Jurídic IV del dit Dictamen, es feia esment del següent:

“(…) la Llei 7/1985, de 2 de 2 d’abril, reguladora de les bases del règim local, disposa que (article 136):

***“1. La función pública de control y fiscalización interna de la gestión económico-financiera y presupuestaria, en su triple acepción de función interventora, función de control financiero y función de control de eficacia, corresponderá a un órgano administrativo, con la denominación de Intervención general municipal.
(…)”***

El Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, que aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, concreta en el capítol IV del Títol VI, relatiu al pressupost i la despesa pública, que les entitats locals exerceixen les funcions de control intern respecte de la seva gestió econòmica, dels organismes autònoms i de les societats mercantils que en depenen, en la seva triple acepció de funció interventora, funció de control financer i funció de control d'eficàcia (article 213). En els articles següents d'aquesta mateixa norma, es concreta l'àmbit d'aplicació i les modalitats d'exercici de les tres funcions (interventora, de control financer i de control d'eficàcia) en què es desglossa la funció pública de control i fiscalització interna.

En concret, pel que fa a la funció interventora, té per objecte fiscalitzar tots els actes de les entitats locals i dels seus organismes autònoms que donin lloc al reconeixement i la liquidació de drets i obligacions o despeses de contingut econòmic, els ingressos i pagaments que en derivin, i la recaptació, inversió i aplicació, en general, dels cabals públics administrats, amb la finalitat que la gestió s'ajusti a les disposicions aplicables en cada cas (article 214.1 del RDL 2/2004). L'exercici d'aquesta funció comprèn, entre d'altres, la intervenció formal de l'ordenació del pagament i la intervenció material del pagament (article 214.2 del RDL 2/2004). Pel que fa a la funció de control financer, té per objecte comprovar el funcionament en l'aspecte economicofinancer dels serveis de les entitats locals, dels seus organismes autònoms i de les societats mercantils que en depenen (article 220 del RDL 2/2004). En relació amb el control d'eficàcia, té per objecte comprovar periòdicament el grau de compliment dels objectius, així com analitzar el cost de funcionament i el rendiment dels serveis o inversions respectius (article 221 del mateix RDL 2/2004).

En definitiva, les diverses funcions de control econòmic i fiscalització que la normativa atorga als ajuntaments (que exerceixen els corresponents òrgans interventors) podria portar, tornant al cas que ens ocupa, a que l'ajuntament que participa en el cofinançament d'una subvenció o ajut hagi de disposar de suficient informació per poder fiscalitzar l'ús adequat de les dotacions pressupostàries consignades als efectes de fer front al pagament de les subvencions o ajuts que en matèria de serveis socials li corresponen. L'exercici legítim de la funció de control per part dels ajuntaments, pot justificar que, més enllà de les dades personals estrictament necessàries per a realitzar els pagaments dels ajuts, l'alcalde sol·licitant pugui accedir a d'altra informació personal sensible continguda en els expedients.

A més no es pot descartar amb caràcter general que puguin concórrer altres finalitats legítimes per part dels ajuntaments que justifiquin la comunicació de determinada informació. En qualsevol cas, és clar que la informació continguda en els expedients objecte de consulta només pot ser comunicada als ajuntaments corresponents en la mesura que la comunicació, habilitada pel consentiment dels afectats o bé per una norma amb rang de llei, en atenció al que disposa l'article 21 de la LOPD, resulti necessària per a fer efectiu l'abonament de les subvencions i,

si escau, per donar compliment a les funcions de fiscalització que preveu la normativa aplicable, entre d'altres, sempre en atenció al que disposa l'article 4 de la LOPD, citat.”

Encara en relació amb la legitimació de la comunicació de les dades objecte de consulta als ajuntaments en base a les seves funcions fiscalitzadores, hem de tenir en compte que aquesta legitimació també deriva de la previsió de l'article 11.2.c) de la LOPD, que habilita la comunicació de dades sense el consentiment del titular i en els termes de l'article 11.1 de la LOPD, en el següent supòsit:

“Quan el tractament respongui a la lliure i legítima acceptació d'una relació jurídica el desenvolupament, el compliment i el control de la qual impliqui necessàriament la connexió del tractament esmentat amb fitxers de tercers. En aquest cas, la comunicació només és legítima quan es limiti a la finalitat que la justifiqui.”

Ens trobem davant de supòsits d'acceptació lliure per part dels beneficiaris d'una relació jurídica que implica necessàriament que el Consorci hagi de comunicar determinada informació sobre el servei prestat a l'ens que participa en el finançament del dit servei, és a dir, a l'ajuntament corresponent. Aquesta comunicació esdevé necessària als efectes de que el corresponent ajuntament pugui controlar i fiscalitzar el destí de les seves aportacions de recursos.

VI

Per arribar a la conclusió que s'acaba d'apuntar, en el sentit de considerar ajustada a la LOPD la comunicació de les dades en els termes apuntats en la consulta, cal valorar també les dades concretes que segons la consulta sol·liciten els ajuntaments (aquests demanen, en definitiva, conèixer la identitat de les persones físiques, i el servei que han rebut).

Des de la perspectiva de la protecció de dades, cal introduir els anomenats principis de qualitat i de finalitat (article 4 de la LOPD):

*“1. Les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut.
2. Les dades de caràcter personal objecte de tractament no es poden utilitzar per a finalitats incompatibles amb aquelles per a les quals les dades hagin estat recollides.
(...)”*

Vinculat al principi de qualitat (article 4.1 de la LOPD), el principi de finalitat imposa la necessitat que les dades tractades responguin sempre a una finalitat legítima i compatible amb la que hauria justificat la seva recollida inicial (article 4.2 de la LOPD).

Així, també des de la perspectiva del principi de qualitat pot resultar justificada i legítima la comunicació de les dades dels afectats (nom, cognoms i servei prestat) des del Consorci a l'ajuntament del municipi en què es troba domiciliada la persona beneficiària del servei en qüestió. Es pot considerar que aquestes dades són adequades, pertinents i no excessives per tal que un ajuntament pugui realitzar el

cofinançament que aquest servei li genera, o per tal que, en definitiva, l'ajuntament pugui gestionar adequadament l'aportació de recursos (econòmics o d'altre tipus) en relació amb els serveis socials bàsics prestats, a la que ha de fer front per aplicació de la normativa aplicable.

Ara bé, no estaria justificada la comunicació respecte d'altres persones ateses, beneficiàries d'un determinat servei, que tinguin domicili en d'altres municipis. Hem d'entendre, doncs, que s'habilita el flux informatiu entre el Consorci i el corresponent ajuntament (en base al domicili de la persona física afectada) i no amb d'altres ajuntaments.

Respecte el principi de finalitat, aquest impediria en qualsevol cas la utilització de les dades per a finalitats que es desviïn i resultin incompatibles amb les que haurien legitimat la comunicació als ajuntaments.

Fora dels supòsits legítims de comunicació a què ens hem referit en aquest dictamen, i en relació amb altres peticions d'accés a dades personals que poguessin produir-se en el context de la prestació de serveis socials, caldrà analitzar si aquestes peticions s'ajusten al principi de qualitat (si les dades personals sol·licitades són adequades, pertinents i no excessives en relació amb el motiu que fonamenti la petició en cada cas), i al principi de finalitat (és a dir, si la finalitat per a la qual es sol·liciten les dades és legítima i compatible amb la que va generar l'obtenció i tractament de les dades).

En qualsevol cas, la correcta aplicació dels principis esmentats, conduirà necessàriament a fer un valoració o ponderació per part del responsable del fitxer o tractament, prèvia a la comunicació, sobre la legitimitat de la mateixa. La ponderació haurà de tenir en compte la finalitat concreta al·legada en cada petició d'accés per part dels ajuntaments o fins i tot d'altres cessionaris, així com la informació personal que pot ser necessària per a donar correcte compliment a aquesta petició.

Per tot això es fan les següents,

Conclusions

El nom i cognoms de persones físiques beneficiàries de serveis socials, així com la informació sobre el servei que han rebut o reben aquestes persones, són dades de caràcter personal protegides per la LOPD.

Qualsevol comunicació d'aquestes dades personals per part del Consorci, en tant que responsable i cedent, als ajuntaments que ho sol·liciten, s'ha de sotmetre al règim general previst en els articles 11 i 21 de la LOPD.

Aplicant el règim dels articles 11 i 21 de la LOPD, la participació i responsabilitat compartida dels ajuntaments en relació amb la prestació del servei a persones domiciliades al municipi, en concret, amb el cofinançament o aportació de recursos, per aplicació de la Llei 12/2007, pot legitimar la comunicació, no ja d'informació anonimitzada o dissociada, sinó de les concretes dades personals que es precisen en la consulta: Nom, cognoms i servei prestat.

Això, sens perjudici de la possibilitat que la comunicació als ajuntaments de les dades sobre la prestació de serveis socials, resulti legítima en base a les funcions fiscalitzadores que l'ordenament jurídic atribueix als ajuntaments pel que fa a la gestió dels seus recursos econòmics.

Barcelona, 10 de febrer de 2011